

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/381/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207394
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubov Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813207394.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ľubov Vargovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, p r o t i žalovanému: M. U., P. XX.XX.XXXX, X. Y. Č.T. XXX/XXX, J. P. X., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO 42 176 778, Nám. legionárov 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, so sídlom Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 268,37 € s prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 127,37 € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 25.11.2011 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 268,37 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 25.11.2011 do zaplatenia a trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzavrel zmluvu č. N., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Pri uzavretí dodatku k uvedenej zmluve žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón zn. Nokia 5230 za dohodnú cenu 29,00 €.

Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 07/2011 až 09/2011, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle uzatvoreného dodatku je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške vo výške 141,00 €, v konaní uplatnenú ako náhrada škody, nakoľko takto bola povinnosť účastníka - spotrebiteľa v dodatku definovaná.

Žalobca v odôvodnení žaloby uvádza, že v dôsledku rešpektovania rozsudku KS v Prešove 6Co 91/2011, ktorým boli ustanovenia zmluvy o povinnosti účastníka zmluvy (spotrebiteľa) zaplatiť v prípade porušenia zmluvných povinností zmluvnú pokutu, určené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, sa týmto návrhom domáha „...nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón...“.

Časť uplatneného nároku - suma 141,00 € - tak predstavuje výšku škody určenú ako „...rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t.j. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.“

Podľa žalobcu „Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím.“

Žalobca ďalej v žalobe poukázal, že žalovaný si bol v zmysle v Dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia).

Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, podľa žalobcu vznikli mu ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovanvej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si

žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd, odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty.

Žalobca svoj nárok uplatnený v rozsahu 127,37 € s prisl. odôvodnil tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 127,37 € vyfakturovaných v období 2011/07 - 2011/09.

Žalobca ďalej poukázal na to, že pokusom o pokonávku zo dňa 10.11.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie; vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote - na čo žalovaný nereagoval ani čiastočnou úhradou.

Žalobca si žalobou uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 25.11.2011.

V časti V. žaloby žalobca zhrnul uplatnené nároky a pripustil úvahu súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť (pre prípad okolností hodných osobitného zreteľa), žalobcovi prizná.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávajúce nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,00 €, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie, súd nenariadil pojednávajúce na prejednanie vecí samej a doručil účastníkom procesné poučenie vo forme uznesenia, ktorým ich okrem iného poučil aj o tom, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4 OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávajúce (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, súd preto rozhodol na základe obsahu listín predložených žalobcom: zmluva o pripojení čl. 5-6, dodatok k zmluve o pripojení čl. 7-9, príloha č. 1 Dodatku k zmluve čl. 10-11, pokus o pokonávku čl. 12, opis faktúr čl. 14-17,

všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb žalobcom čl. 20-22 a zistil tento skutkový stav:

Podľa zmluvy o pripojení č. N. a dodatku k tejto zmluve, žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy je účastnícky program: Volania všetkým 100+Večer a víkend Nonstop zdarma. Pri uzavretí dodatku k uvedenej zmluve žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón zn. Nokia 5230 za dohodnutú cenu 29,00 €.

Z pokusu o pokonávku vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu splatných faktúr za poskytované služby za relevantné obdobie v celkovej výške 127,37 €. Zároveň žalovaného upozornil, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných ustanovení vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení, zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 141,00 €. Náhradný termín plnenia za poskytnuté komunikačné služby stanovil do 24.11.2011.

Z článku 4 bod 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecných podmienok“) vyplýva, že žalobca je oprávnený odstúpiť od Zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti. Podľa bodu 4.5 uvedeného článku, odstúpením sa Zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení od zmluvy.

Podľa článku 11. bod 11.14 Všeobecných podmienok zmluvné strany sa dohodli, že žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, ak je účastník právnická alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) účinného v čase uzavretia zmluvy (07.01.2011), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak

je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je v treťom odseku cit. ust. definovaný ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

V zmysle § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zákonom č. 579/2009 Z.z., účinným od 1.3.2010, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola úprava piatej hlavy 1. časti Občianskeho zákonníka doplnená o ustanovenie §-u 53a, ktorého prvý odsek znie: „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.“

Ustanovením §-u 53a OZ predpokladaný prípad (právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky) je skutočnosťou, ktorú musí konajúci súd zohľadniť.

Podľa § 52a ods. 1 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. V zmysle druhého odseku cit. ustanovenia, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Z ustanovenia čl. I. a čl. II. dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že súčasťou obsahu zmluvného vzťahu je aj právny vzťah plynúci z kúpnej zmluvy podľa § 612 a nasl. OZ, nakoľko účastníci konania v dodatkoch k zmluvám o pripojení uzavreli aj dohodu o predaji koncového telekomunikačného zariadenia za dohodnutú kúpnu cenu, v dôsledku ktorej vznikla predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa čl. 4, bod 4.1 písm. b) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. („VP“), zmluva zaniká odstúpením od zmluvy a podľa bodu 4.4. toho istého článku, spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti. Podľa bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko a súčasne vyrovať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Súd zdôrazňuje, že zrušenie zmluvy odstúpením od nej je upravené v čl. 4, bod 4.5 tak, že odstúpením sa zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení od zmluvy.

Podľa § 48 ods. 1 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Podľa druhého odseku cit. ust., odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Na tomto mieste súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca nepreukázal odstúpenie od zmluvy spôsobom uvedeným vo vyššie citovaných ustanoveniach.

Žalobca však svoj nárok plynúci z porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľa odôvodnil vznikom škody, ktorú vidí v rozsahu poskytnutej zľavy za MT a v „ďalších škodách“ plynúcich zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-karty a vyhradenej kapacity prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto „ďalšie škody“ si žalobca neuplatnil z dôvodu náročnosti dokazovania.

K právnej argumentácii žalobcu, uvádzanej (podľa jeho vyjadrenia) aj v dôsledku účinkov rozsudkov Okresného súdu Prešov z 13. 8. 2010 č. k. 17C/23/2010-65, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 č. k. 2Co/137/2010, ktorým určil zmluvnú podmienku rovnakého významu za neprijateľnú, na záväznosť výroku ktorého pre navrhovateľa poukázal obsah odôvodnenia žalobcom spomínaný rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/91/2011, súd považuje za potrebné uviesť:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku

tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovo-právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou a zavinenie sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Protiprávnosť úkonu podľa § 420 OZ teda spočíva v porušení právnej povinnosti, pričom nie je rozhodné, či porušenie právnej povinnosti vyplýva zo zmluvy alebo zo zákona. Náhrada škody je v oboch prípadoch upravená jednotne.

Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. Protiprávne konanie musí byť poškodeným preukázané takisto ako vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti, ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom, ako následkom týchto príčin. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak vznikla konkrétna majetková ujma následkom konkrétneho protiprávneho úkonu škodcu, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Príčinou škody môže byť len také protiprávne konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol.

Pojem „skutočná škoda“ (damnum emergens) Občiansky zákonník <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=22023>> nevymedzuje a ponecháva vymedzenie tohto pojmu súdnej praxi (v ustanovení § 443 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3345009&FragmentId2=3345010>> je len ustanovené, z čoho sa vychádza pri určení výšky škody na veci), ktorá vymedzuje skutočnú škodu ako ujmu spočívajúcu v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodnej udalosti a v príčinnej súvislosti s ňou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré je nevyhnutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (R 55/1971). Súdnou praxou vytvorená definícia teda škodu vysvetľuje ako rozdiel v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku, pričom výška škody je daná rozdielom v

hodnote majetku, ktorú treba nahradiť peňažným plnením alebo uvedením veci do pôvodného stavu.

Škoda na majetku v podobe ušlého zisku (lucrum cessans) vyjadruje, o čo bol poškodený ukrátený v budúcnosti v priamej súvislosti so spôsobením škody. Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nestalo sa tak v dôsledku škodovej udalosti. Predstavuje vlastne to, čo poškodenému ušlo, t. j.

u poškodeného nedôjde k zväčšeniu majetkových hodnôt, hoci by sa to so zreteľom na pravidelný chod vecí dalo očakávať.

Ušlý zisk je teda majetkovou ujmom spôsobenou tým, že škodová udalosť zasiahla do priebehu deja vedúceho k určitému zisku.

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou - s týmto sa súd nestotožnil, nakoľko cena bola cenou za tovar (MT) dohodnutou zmluvnými stranami, pričom z obsahu uzavretého dodatku k zmluve o pripojení je zrejmý spôsob jej určenia (dôvod poskytnutia zľavy z bežnej ceny) ako vznik právneho vzťahu plynúceho z kúpnej zmluvy podľa § 612 a nasl. (s odkazom na všeobecné ustanovenia o kúpnej zmluve) OZ, nakoľko účastníci konania v dodatkoch k zmluvám o pripojení uzavreli aj dohodu o predaji koncového telekomunikačného zariadenia za dohodnutú kúpnu cenu, v dôsledku ktorej vznikla predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Samotná deaktivácia vypožičanej SIM karty, i keď k nej došlo z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti na strane spotrebiteľa, nemá rovnaké právne účinky ako zrušenie zmluvy odstúpením od nej z toho istého dôvodu.

Aj keď z obsahu viacerých rozsudkov, ktorými boli všeobecnými súdmi Slovenskej republiky rozhodnuté obdobné nároky žalobcu plynú záver, že cena je výsledkom obchodnej politiky dodávateľa a že bola stanovená s úmyslom „prilákať“ zákazníka a získať tak väčší podiel na trhu - na základe vlastných poznatkov vo veci konajúci súd uvádza, že v mnohých prípadoch pri uzavretí dodatkov k zmluvám o pripojení nemožno vylúčiť úmysel spotrebiteľa „vylákať“ od dodávateľa aparát - mobilný telefón za cenu podstatne nižšiu, než je jeho skutočná trhová hodnota s cieľom obohatiť seba samého.

Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť (povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie ich tvrdení). Ustanovenie § 120 ods. 4 OSP ukladá súdu povinnosť poučiť účastníkov o tom, že všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť ešte pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, a tiež o tom, že na dôkazy označené a predložené neskôr sa nebude prihliadať. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 174/2005)

Súd poučil účastníkov o tom, že v zmysle ust. § 115a, OSP, na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednávanie vecí vzdali a upozornil ich na to, že podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch - ak v priebehu

konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,00 €, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

V procesnom poučení vo forme uznesenia súd zároveň poučil účastníkov, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4, OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Súd vyhodnotil všetky dôkazy produkované žalobcom - žalovaný nenavrhol vykonať dôkazy - a konštatuje, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal škodu, ktorá mu mala podľa odôvodnenia žaloby byť spôsobená v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným.

Žalobný návrh musí byť jasný a určitý a musí z neho vyplývať, čoho sa navrhovateľ domáha (§ 79 ods. 2 OSP <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3980318&FragmentId2=3980318>>). Ak ide o peňažné plnenie uplatnené z dôvodu náhrady škody, musí byť jasne a presne uvedená peňažná suma, ktorú žalobca požaduje, ktorou je súd v konaní i pri rozhodovaní viazaný a od ktorej sa len výnimočne môže odchýliť v prípadoch uvedených v ustanovení § 153 ods. 2 OSP. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3406802&FragmentId2=3406802>>

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Súd uzatvára, že na zistený skutkový stav nebolo možné aplikovať ustanovenia o škode, tak ako bol nárok uplatnený a odôvodnený v návrhu na začatie konania.

Nie je odoprením spravodlivosti a porušením práva na spravodlivý proces, ak súd zamietne žalobu preto, že uplatnený nárok nemá oporu v hmotnom práve. Súdny nie sú podľa konštantnej judikatúry povinné, ani oprávnené poučovať účastníka o tom, aký hmotnoprávny nárok by mohol vo veci uplatniť. (Rozsudok Nejvyššího soudu ČR zo dňa 8. januára 2008, sp. zn. 22 Cdo 2793/2006)

Súd považoval nárok na zaplatenie za poskytnuté služby za dôvodný a v tomto rozsahu návrhu vyhovel s poukazom na:

V zmysle prvého a druhého odseku ustanovenia § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí,

že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu. V zmysle § 42 ods. 4 písm. b) zák. č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní. Vychádzajúc z dôkazov, predložených zo strany žalobcu súd má

za dostatočne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu platnej zmluvy o pripojení, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej SIM kartu. Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca dodal žalovanej služby, ktorá je povinná za poskytnuté služby zaplatiť.

Súd zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť cenu za dodané služby vo výške 127,37 €, nakoľko ide o povinnosť dlžníka plynúcu z platného záväzku v súlade s § 494 OZ.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa znenia § 3 ods.1 nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. v znení novely č. 586/2008 Z.z. účinného od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Sadzba hlavné refinančné operácie (obchody) sa považuje za základnú úrokovú sadzbu ECB podľa § 17 ods. 1 Zákona o zavedení meny euro v Slovenskej republike (Zákon č. 659/2007 Z. z. <http://www.nbs.sk/_img/Documents/ZAKLNBS\LEGISLAT\Z6592007.PDF> a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR). Podľa zistenia súdu výška úrokovej sadzby platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 25.11.2011 bola

1,25% + 8 percentuálnych bodov, teda zákonná výška úrokov z omeškania k uvedenému dňu bola 9,25% p.a..

Žalovaný bol teda zaviazaný na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 127,37 €, spolu s 9,25% úrokom z omeškania ročne odo dňa 25.11.2011 do zaplatenia - to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 151 ods. 3 OSP v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie §-u 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

S poukazom na vyššie uvedené súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Vranov nad Topľou (§ 204 ods.1 OSP).

Podľa ust. §-u 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §-u 205 ods. 2 OSP, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §-u 205 ods. 3 OSP, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.